

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

14. ČÍSLO / XXXIII. ROČNÍK

24 Kč • 1,10 €

6. DUBNA 2025

Z obsahu:

Musíme chránit všechny děti a nesmíme tolerovat jejich zneužívání

Katecheze papeže Františka při generální audienci 15. ledna 2025, Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Nová budoucnost

Zamyšlení nad liturgickými texty 5. neděle postní (cyklus C)
Bratr Amadeus
- strana 3 -

Svatý Jan Křtitel de la Salle

Libor Rösner
- strana 4 -

Ženy na cestě...

- strana 6 -

Z kázání o svatém Kříži
Sv. John Henry Newman

- strana 7 -

Nejsvětější krev Páně (2)

- strana 8 -

Děkováná modlitba po mši svaté

- strana 9 -

Chléb svaté Zity (16)

Silvia Koscelanská
- strana 11 -

Aktuální statistiky o životě katolické církve ve světě

- strana 13 -

Svatý Jan Křtitel de la Salle

Musíme chránit všechny děti a nesmíme tolerovat jejich zneužívání

Katecheze papeže Františka při generální audienci
15. ledna 2025, Řím, aula Pavla VI.

Drazí bratři a sestry, dobrý den! V minulé audienci jsme mluvili o dětech a i dnes se budeme věnovat tématu dětí. Minulý týden jsme se zastavili u toho, jak Ježíš ve svém díle opakovaně hovořil o tom, jak je důležité chránit, přijímat a milovat ty nejmenší.

Přesto jsou i dnes ve světě stovky milionů nezletilých nuceny pracovat a mnohé z nich jsou vystaveny zvláště nebezpečné práci, přestože nedosáhly minimálního věku, aby se mohly podrobit povinností dospělosti. Nemluvě o chlapcích a dívkách, kteří jsou otroky obchodu s lidmi

za účelem prostituce nebo pornografie a nucených sňatků. A to je tristní. V naší společnosti bohužel existuje mnoho způsobů, jak jsou děti zneužívány a jak je s nimi špatně zacházeno. Zneužívání dětí, ať už je jakékoli povahy, je zavržením, je to odporný čin. Není to jen mor společnosti, je to zločin! Je to hrubé porušení Božích přikázání. Žádné dítě by nemělo být zneužíváno. I jeden případ je už příliš mnoho. Musíme proto probudit své svědomí, praktikovat blízkost a konkrétní solidaritu se zneužívanými dětmi a mladými lidmi a zároveň budovat důvěru a součinnost mezi těmi, kdo se zasazují

Pokračování na str. 10

Texty tohoto čísla Světla nabízejí mnoho užitečných, praktických rad pro život. Podívejme se blíže aspoň na některé.

Začneme liturgickými čteními. U proroka Izaiáš čteme: „Nedbejte na to, co se dávno stalo!“ A svatý Pavel v listě Filipánům potvrzuje, že pochopil, co prorok říká, a žene se tedy k cíli své pozemské pouti, kterým je vítězná nebeská odměna, k níž Bůh povolal člověka skrze svého Syna, Pána Ježíše Krista. Má tedy člověk zapomenout na vše, co se v jeho dosavadním životě stalo, ať už dobrého, či i hodně zlého? Na vše nelze zapomenout, zvláště máme-li nějakou povinnost omluvy či nápravy něčeho špatného vůči druhému člověku, anebo naopak máme být plní vděčnosti za prokázaná dobrodíní. O co tedy jde? Odpověď možná poněkud paradoxně nacházíme v evangeliu: „Jdi a od nynějška už nehřeš!“ vybízí Pán Ježíš ubohou ženu, která právě unikla ukamenování. Božský Mistr nám všem tím říká, že po dokonalé lítosti dostává člověk od Boha milost (říkáme jí posvěcující), aby začal nový, lepší život, mnohem více sjednocený s ním. Vracet se v myšlenkách ke hříchu, k tomu, co člověka odvádí od Pána, může totiž zastínit cestu, která se mu díky Boží milosti otevírá, cestu plnou zázraků, zakončenou získáním vítězné nebeské odměny. Není lepší hledět vpřed na Krista, který nám ukazuje směr na cestě spásy, čili hledět na toho, kdo pro naši spásu prožil svoji krev, než upínat svůj zrak k tomu,

Editorial

co „dobře fungovalo“ až doteď, ale nebylo to zcela v souladu s láskou k Bohu a s jeho vůlí? Máme-li jistotu, že Pán Ježíš chce naši spásu, musíme zároveň připustit, že dějinná zkušenost ukazuje, jak destruktivní je žít podle vlastních měřítek a představ...

Někdejší rezenský biskup Jan Michael Sailer vybízí k tomu, aby člověk neotálel, když ho Pán Bůh zavolá do spásonosného boje. (str. 8) Slovy „Chceš-li přijmout korunu, postav se ještě dnes na bitevní pole“ připomíná to, co napsal apoštol Pavel ve svém listě Filipánům. Není radno otálet, mohli bychom nakonec zatvrdit své srdce.

Ora et labora (Modli se a pracuj) – známé benediktinské heslo se významně promítlo i do života sv. Jana Křtitele de la Salle. (str. 4–5) Svým duchovním synům totiž kladl na srdce: „Čím více se budete věnovat modlitbě, tím více se vám bude dařit v práci.“ Velmi praktická rada... A přitom mnohdy tak nepochopená! Vždyť vzpomeňme, kolikrát jsme i my sami její obsah překroutili, když jsme si stěžovali, jak je těžké při naší práci se ještě modlit, jak nám spousta povinností ubírá čas pro modlitbu. Ovšem opět dějinná zkušenost ukazuje něco jiného: ten, kdo se modlí, bývá Bohem požehnaný ve své práci. Jak může tedy práce bránit modlitbě? Je snad nejprve práce a pak Bůh?

Není to obráceně? Zkusme se opravdu před každým dílem spojit s Pánem, sjednotit svoji vůli s jeho a odevzdat mu své schopnosti, aby je proměnil v dobře odvedenou práci. A mějme při tom na paměti jiná slova sv. Jana: „Boží soucit s vámi je větší než starosti, které máte.“

Ze zcela jiné oblasti života je rada papeže Františka. Ten vybízí k dobré rozvaze toho, co kupujeme. Není snad za daným výrobkem, zbožím zneužitá dětská práce? Svět svým správným rozhodnutím nezměníme, ale můžeme přispět k jeho proměně... A to se týká všech oblastí našeho života a každého rozhodování.

V době postní bychom neměli přehlédnout také důležitou radu, či spíše duchovní povzbuzení: pozorování zakrváceného Krista (zbičovaného, trním korunovaného, přibitého na kříži) by v nás mělo rozžehnout akt víry. Proč? Protože Ježíšova krev je drahým výkupným za naši spásu. (str. 8–9) A to znamená, že Bůh vše, co kdy přislíbil, ve vhodný čas plní – jen v takového Boha má smysl věřit.

To pochopily i mnohé ženy, které zasáhly do děje Ježíšova veřejného působení. Zkusme si najít více času a spolu s nimi v modlitbě a s pohledem na trpícího a ukřižovaného Spasitele se zastavme nad jejich utrpením a těžkostmi života. (str. 6–7) Jistě budeme duchovně obohaceni.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

Daniel Dehner

Příprava na Velikonoce vrcholí. Již příští neděli máš znovu prožívat nejdůležitější události dějin spásy. Vyhověla jsi jako hříšná duše naléhavé výzvě, abys od základu změnila svůj život? Ať už si své viny uvědomuješ, nebo ne, aby ses uchránila nebezpečné představy, že obrácení nemáš zapotřebí, dovol, aby tě předvedli před nejspravedlivějšího Soudce.

Prekvapuje tě, kolik se tu sešlo proti tobě žalobců? Vyslechni si, z čeho tě viní. Máš tu dobrou příležitost podívat se jednou na sebe očima těch druhých, uvědomit si způsob, jak s nimi mluvíš a jednáš, jak je přehlídíš, ponižuješ a zraňuješ. Nevyhýbej se zrcadlu, které ti má ukázat, co sama nevidíš. Podívej se na zvyky, kterými škodíš sobě i druhým, vyslechni si, jak na tebe žalují věci, které zneužíváš, na kterých nepřiměřeně lpíš, dej slovo proviněním, která skrýváš až na samém dně své duše. Prospěje ti, když zaměníš piedestal sebejistoty a sebechvály za pranýř pravdy a zaslouženého zahanbení. Zkus si alespoň jednou vyslechnout obžalobu a nic nevysvětlovat a neomlouvat. Výmluv sebeklamu už bylo dost. Sestup až na dno, neboj se ponížení. Přijmi pravdu, i když může být tvrdší, než sis myslela. Tvoji žalobci si nevymýšlejí, všichni tě přistihli *při činu*. To, co tě nejvíce zahanbuje, je skutečnost, že máš pojednou odložit masku, za kterou ses před sebou jen schovávala.

Tvůj soudce si píše prstem v písku. Že by se nezajímal o to, z čeho tě tu obviňuje? Anebo se zdráhá připojit se sám k žalobcům a říct ti také za sebe, čím ses provinila vůči němu? Ať tak, či onak, jsi na tom s ním dobře, protože dokud je u tebe, nikdo nemůže po tobě *hodit kamenem*. Jen se podívej kolem. Úměrně s tím, jak si přiznáváš pravdu a nic než pravdu, žalobci *jeden po druhém odcházejí*.

Tvůj Pán vidí mnohem dále, než oni mohli vidět. Oni znají jen to, co bylo. On se dívá na to, co je před tebou. Tvoje minulost ho zajímá jen jako něco, s čím se máš se vši rozhodností rozejít, protože mu neleží na srdci tvé odsouzení, ale tvé uzdravení. *Neodsuzují tě. Jdi a už nehřeš*. Souhlasíš?

Zázrak takového odpuštění není možné docenit, dokud si plně neuvědomíme, co se nám odpouští. Boží milosrdenství

Nová budoucnost

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Jdi a už nehřeš.

má svůj obdivuhodný smysl nikoliv v tom, s čím skoncovalo, ale v tom, co před tebou otevírá. Co by ti bylo platné Ježíšovo odpuštění, kdyby ti nepřipravil a nenabídl novou budoucnost? Představ si události, které Izaiáš připomíná v prvním čtení. Ten neuvěřitelný pochod Izraelitů, kteří sestoupili až na dno moře, zdrcující porážka nepřátel, které pohltily vlny s koňmi i reky, to všechno není o nic velkolepější než tvůj přechod při očištném obrácení. Jako u nich ani u tebe nekončí Boží zázraky pouhým odpuštěním. Jestliže jsi kajicně a vděčně přijala, aby kající vlny odplavily tvoji minulost, pohltily tvoje otroctví a tvoje nepřátele, pak budou následovat další zázraky. I když se ti zatím zdá, že je před tebou poušť, již *vzcházejí nové věci, což to nepoznáváš?* Pán před tebou vytváří *cestu a stezky*, přivádí do tvé pouště celou *řeku milostí* a živí a napájí tě, protože *jsi jeho vyvolená, stvořil si tě pro sebe, abys hlásala jeho chválu*.

Velkou věc s tebou udělal Hospodin. Změnil tvůj osud, naplní tě radost.⁽¹⁾

Nepocítila jsi nyní touhu podělit se s apoštolem Pavlem o svůj zážitek vlastního obrácení? Dovol mu, aby ti znovu vyprávěl o svém velkém setkání a obrácení, a budeš muset přiznat, že i ty máš všechny důvody *považovat za škodu všechno ostatní ve srovnání s nesmírně cenným poznáním Ježíše Krista*. Zanechej svých dosavadních hříchů i všeho, co tě k nim vedlo. Opusť a odhod' všechno to, co tě tak podvedlo, jako *bezcenný brak*. Shodni se se svatým Pavlem, který ti ukazuje tak výmluvně a názorně nejen to, co znamená opravdové obrácení, ale také jak má vypadat tvoje další cesta. Nyní, když jsi vysvobozená z otroctví hříchu a tmy, dej se zcela *uchvátit Ježíšem Kristem*.

To, co Pán kreslil do písku, když na tebe žalovali, byla tvoje budoucí cesta. Je to vítězná cesta pro ty, kteří mu *chtějí být podobní. Nedbej proto na to, co je za tebou, ale směřuj k tomu, co je před tebou*. Budeš-li mu nyní podobná a přijmeš *účást*

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 43,16–21

Tak praví Hospodin, který vytvořil v moři cestu, v mohutných vodách stezku, který vyvedl vozy i koně, vojsko i silné (reky); všichni spolu leží, již nevstanou, jako knot zhasli, dohořeli. „Nevzpomínejte na věci minulé, nedbejte na to, co se dávno stalo! Hle, já dělám věci nové, teď již vzcházejí, což (to) neznáte? Cestu vytvořím na poušti a řeky na neschůdných místech. Divoká zvěř mě oslaví, šakalové a pštrosi, že jsem dal vodu na poušti, řeky na neschůdných místech, abych napojil svůj lid, svého vyvoleného. Ten lid jsem stvořil pro sebe, bude hlásat mou chválu.“

2. čtení – Flp 3,8–14

(Bratři!) Všecko považuji za škodu ve srovnání s oním nesmírně cenným poznáním Ježíše Krista, svého Pána. Pro něj jsem se toho všeho zřekl a považuji to za bezcenný brak, abych mohl získat Krista a byl s ním spojen; nemám přece vlastní spravedlnost, která se získá (zachováním) Zákona, ale tu, (která se dává) tomu, kdo věří v Krista, totiž tu, která (přichází) od Boha a (spocívá) na víře. Tak na sobě poznám Krista i moc jeho zmrtvýchvstání a účast v jeho utrpení; a protože umřel on, i já mu chci být v tom podobný. Potom, (jak doufám), dosáhnu i vzkříšení z mrtvých. (Tím neříkám,) že už bych toho dosáhl nebo že už jsem dokonalý; ale ze všech sil se snažím to uchvátit, protože i mne samého uchvátit Kristus Ježíš. Bratři, já si nenamlouvám, že už jsem to uchvátit. Ale o jedno (mi jde): nedbám na to, co je za mnou, ale ženu se k tomu, co je přede mnou. Běžím k cíli za vítěznou

Dokončení na str. 10

na jeho utrpení, poznáš na sobě moc jeho zmrtvýchvstání.

Při pohledu na tento cíl ti nebude záležet na všem se zřící pro něho. *Kdo sejí v slzách, žnou budou s jásotem.*⁽²⁾ Co tedy řekneš svému největšímu Dobrodinci?

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Ž 126,3–4; ⁽²⁾ Ž 126,5.

Svatý Jan Křtitel de la Salle

„Šlechticem byl od narození, a ještě větším šlechticem byl svými ctnostmi,“ bylo vytesáno na jeho hrobě. Šlechticem, který se vzdal všeho ve prospěch chudých, šlechticem, který se nyní raduje po pravici Krále.

Jeho urození rodiče přivedli na svět deset dětí, on sám se narodil 30. dubna 1651. V rodné Remeši vyrůstal v atmosféře poctivě žité víry projevované i navenek. Když se později rozhodl pro zasvěcený život, nebyl ze sourozenců jediný – hned tři další, dva bratři a jedna sestra, učinili obdobný krok.

V Remeši je korunovační gotická katedrála Notre-Dame a Jan Křtitel de la Salle se v ní ve svých 15 letech už jako klerik stal kanovníkem! Cestu ke kněžství, kterou nastoupil v pařížském semináři sv. Sulpicia, mu zkomplikovala smrt rodičů, o něž přišel v letech 1671 a 1672. Musel nazpět do Remeše, postarat se jakožto nejstarší o mladší sourozence – aspoň načas, než tuto povinnost převzou jiní, kteří postupně dospějí. Bojoval přitom s myšlenkami na upuštění od duchovní dráhy, jež mu vnukali příbuzní. Hodně se na tento úmysl modlil, aby rozpoznal Boží vůli. Definitivu mu dalo osmidenní soukromé duchovní cvičení, v němž poznal, že ho Bůh volá. Poté se vrátil do semináře, kde se stejně jako doma umrtvoval, postil a kde si zkracoval spánek. Studia bohosloví uzavřel na Bílou sobotu léta Páně 1678 přijetím svátosti kněžství.

Již dříve se Jan Křtitel upjal k cíli, k němuž chtěl ve svém kněžském úsilí směřovat. Zapřičinil to kanovník bl. Nicolas Roland, zakladatel kongregace Sester Svätého Jezulátka, ženské kongregace věnující se výchově a vedení chudých dívek. Jan se s ním seznámil v roce 1672 a tehdy třicetiletý P. Roland se stal jeho duchovním vůdcem. Učil ho odpoutanosti od pozemských statků a připoutanosti k Pánu Bohu a nabádal ho, aby po vysvěcení netoužil po velké farnosti, ježto tak by neměl čas na chudé a bezprizorné děti.

Ty ležely Janovi na srdci, viděl jejich nezáviděníhodnou situaci, katastrofální nevědomost a chudobu, chtěl se jim obětovat. Už jen proto, že vzdělávání bylo v té době záležitostí bohatších vrstev, u těch chudých se s ním nepočítalo, neboť na edukaci v případě chudých se nahlíželo jako na

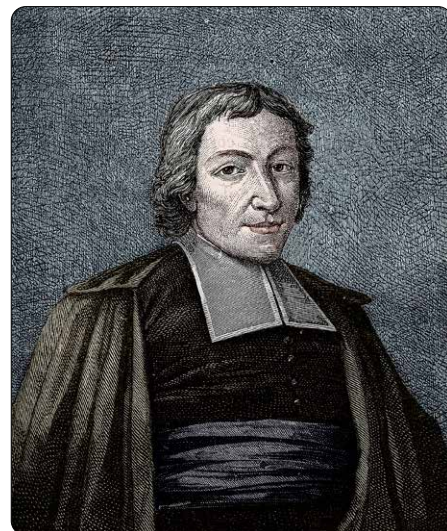
zbytečnou záležitost. Do toho neustávající hlad, který ještě zhoršoval životní situaci jeho cílové skupiny – chlapců.

Začal tím, že svou faru přetvořil na jakýsi bezplatný internát pro chudší studenty. Pokračoval dál, dával jim obživu a vzdělání – k nepochopení své rodiny, která chtěla, aby se sám nějak zajistil a zděděný majetek nepromrhal službou cizím.

Než P. Roland 27. dubna 1678 zemřel, stihl se ještě zúčastnit primice svého duchovního syna a po pár dnech ulehl se silnými bolestmi hlavy. Sepsal závěť, v níž ustanovil za pokračovatele svého chvályhodného díla ve prospěch chudých dívek právě Jana Křtitele de la Salle. Avšak arcibiskup se proti této myšlence postavil – snad i pod vlivem Janových příbuzných ho chtěl ponechat ve výnosné farnosti a nechat ho živořit.

Odvržený dědic započatého díla P. Nicolase Rolanda se nezpěchoval, nicméně již roku 1679 založil školu pro chudé chlapce a krátce nato i druhou. Věnoval pro tyto účely své příjmy z kanovnického místa a část svého dědictví. Zásluhu na tom měla i jeho bohatá příbuzná z Rouenu paní Mailleferová, která se po období pohoršlivého života obrátila, podporovala činnost P. Rolanda a přála si založit i školy chlapecké. V Janu Křtiteli spatřovala toho, kdo by toto přání mohl uvést ve skutek. Pochopitelně nebyl na vše sám, z jeho nejbližších spolupracovníků zmiňme např. laického nadšence Adriana Nyela.

Začátky byly krušné. Už jen skutečnost, že úroveň dobrovolných učitelů nebyla nijak valná, Janovým snahám rozhodně nepřidala. Nejednou je musel sám dovzdělávat. Je přitom záhodno připomenout, že on sám měl díky svému původu vzdělání prvotřídní, znal jazyky, vyznal se v umění, hrál na hudební nástroje, bezpečně se pohyboval i v oblasti etikety. Postupnými krůčky nakonec dokázal nejen vydržet, ale i své dílo prosadit, přesně v intencích rady, kterou často udílel: „*Nemějte žádné obavy z budoucnosti. Vše svěřte do Božích rukou. On se o vás postará.*“

Svatý Jan Křtitel de la Salle

Kladl přitom důraz na to, že hoši nemají být pouze vzděláváni, ale i vychováni, k čemuž měla vydatně přispívat rovněž skutečnost, jaký život vedou vyučující. Učitelé zkrátka měli být svým žákům příkladem křesťanského života. „*Bůh od vás očekává, že se dotknete srdcí,*“ říkával. „*Mladí lidé potřebují světlo bdělých průvodců, kteří je povedou po cestě spásy.*“

Brzy vzbudil jeho počín zájem širokého okolí. Mnozí faráři, především ti z venkova, obesílali Jana prosbami, aby jim poslal „své“ učitele, kteří by byli ochotni zadarmo vyučovat děti. Jan založil kvůli tomu v Remeši roku 1685 učitelský ústav.

Ve svých školách zrušil tělesné tresty. „*Inspirujte a vedte druhé tím, že je povzbuzujete, nikdy s nikým nemluvte jinak než laskavě,*“ znělo jedno z jeho mott. Rozděлил své žáky do tříd, což byla svým způsobem revoluce, poněvadž upustil od až dosud praktikovaných individuálních lekcí. Klíčem rozdělení byl přitom nejen věk žáků, nýbrž i jejich schopnosti, intelekt a zájmy. Nejen v nižších, ale i ve vyšších třídách sázel na francouzštinu jako na vyučovací jazyk, což představovalo další naprosté novum, neboť všude jinde se učilo latinsky, nikoliv v rodném jazyce.

V roce 1683 se Jan Křtitel dobrovolně zřekl svého místa kanovníka při remešské katedrále. Nešlo o symbolické postavení, plynuly z něj nemalé příjmy. Později se vzdal i svého majetku, který všechn rozdal remešské chudině a na založení škol. Když ho od těchto kroků někteří přátelé odrazovali, nesouhlasil: „*Jak mohu doporučit žít v chudobě, jestliže v ní sám žít*

nebudu?“ K životu v chudobě vybízel po vzoru svého zesnulého duchovního rádce P. Rolanda, viděl v ní prostředek ke sjednocení se s Kristem Ježíšem, k jeho následování, prostředek k odpoutání se od pomíjivého světa.

Ve svém zápalu nebyl osamělý. Po svém boku měl několik souputníků. S nimi založil řeholní společnost Bratrů křesťanských škol (*Fratres Scholarum Christianarum* - FSC) se sídlem v Paříži, známých spíše jako školští bratři. Ti slibovali zdarma vyučovat a vychovávat chudé hochy.

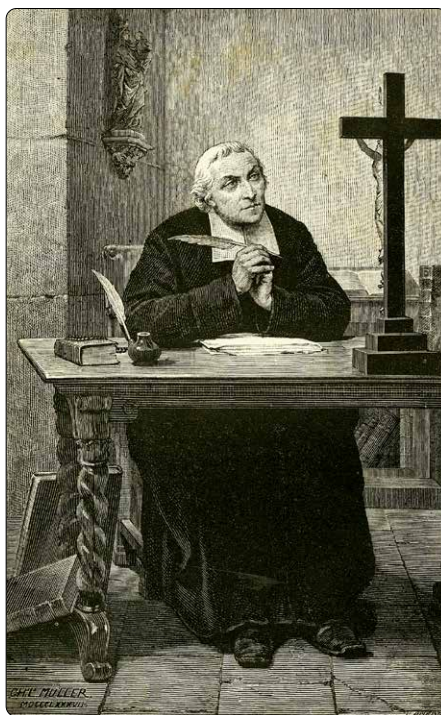
Jan Křtitel de la Salle z pozice zakladatele navrhl, aby se členy napříště stávali výhradně laici, resp. laičtí bratři, kteří nebudou vázáni svými kněžskými povinnostmi a budou se moci plně věnovat dílu FSC. A jak mu velela jeho pokora, prohlásil, že on coby kněz složí z tohoto důvodu funkci představeného společnosti a stane se jejím řadovým členem. Až hořečnaté přemlouvání jeho druhů a vysoce postavených mužů církve ho přesvědčilo, aby tak nečinil. Nakonec byl sesazen, a to vinou komplotu nepřátel i společnosti.

Působení školských bratrů totiž bylo velice nepříjemným trnem v oku pařížskému učitelstvu, které v nich spatřovalo konkurenci beroucí mu výdělek. Prý deklarují bezplatné vyučování chudých chlapců, říkali, ale ani je nenapadne zjistit, nakolik jsou dotyční hoši opravdu z nemajetných rodin, a tudíž si skutečně nemůžou dovolit placení výuky. „Jeho“ učitelé pak prý nemají patriční oprávnění vyučovat a bez tak berou nějaké peníze „bokem“. Podali u městských zastupitelů žalobu, které se dostalo pochopení, a školští bratři tak od té chvíle nesměli přijmout nikoho, kdo by neprokázal svou chudobu. Žalobci však nezůstali jen u toho, poštváli proti školským bratrům lůzu, která vyloupila jejich dům; navíc u samotného pařížského arcibiskupa zažalovali Jana Křtitele de la Salle z podpory špatných poměrů v FSC, načež arcibiskup, opatrný vůči všem novotám, uvěřiv pomluvám, zprostil ho úřadu. Jan Křtitel se sice tomuto rozhodnutí podvolil, jeho duchovní synové se však začali proti postihu bouřit a hrozil jim trest. Jan se vydal do arcibiskupského paláce za ně prosit, nicméně namísto příslibu milosti pro ně se mu dostalo pouze pokoření, které bez reptání přijal. „*Je-li náš ústav dílem lidským, nemůže nepadnout; ale je-li to Bo-*

ží dílo, veškeré snahy o jeho zničení přijdou vniveč,“ konejšil své zastánce.

Všechny tyto i další podobné okolnosti ho vedly k myšlence aspoň na přechodnou dobu opustit Paříž, a to následně učinil. Školští bratři se přemístili do Saint-Yon poblíž Rouenu. Po čase se do francouzské metropole vrátili a on mohl u Sv. Sulpicia založit dokonce učitelství. Zakládal ovšem také školy, kromě těch chlapeckých i nedělní lidové školy pro mladé dělníky i zařízení pro opuštěnou mládež či mladé delikventy. Založil dokonce jako první v Evropě školy, jež lze považovat za předchůdkyně škol technického, obchodního a odborného zaměření. Žáci se v nich vzdělávali kupř. ve stavitelství, zeměměřičství či účetnictví.

Jan Křtitel de la Salle vedl přísný asketický život, ale z jeho tváře byste to nepoznali. Rádost v ní malovala obraz šťastného člověka všemi možnými tahy svého štětce. Jan Křtitel dělal vše ke slávě Boží, oddaný Bohu a Panně Marii, na nichž stavěl vše, co podnikal. „*Obdivujte Boží dobrotu, její schopnost uspokojit všechny potřeby jeho tvorů, obdivujte i prostředky, které používá, aby lidem zajistil poznání pravého dobra a toho, co se týká spásy jejich duší,*“ říkával. O žité víře svědčí i další jeho věta: „*Vnitřní pohled živé ctnosti víry přivádí mysl a srdce do stavu tiché lásky a úcty, vědomí vlastní nepatrnosti a touhy spojit se se*

Svatý Jan Křtitel de la Salle

srdcem Ježíše Krista a mít podíl na jeho duchu a milostech.“

Když viděl, že společnost zapustila kořeny, vzdal se svého místa a tentokrát bratři toto jeho rozhodnutí přijali. V roce 1717 vybrali za jeho nástupce bratra Františka Barthélemyho. On sám se usadil v Rouenu, kde samozřejmě nadále působil mezi chudými, více času se však modlil. „*Modlitby si velmi važte,*“ kladl na srdce svým duchovním synům. „*Je základem všech ctností a zdrojem všech milostí, které potřebujeme k posvěcení sebe sama a k plnění pracovních povinností. Čím více se budete věnovat modlitbě, tím více se vám bude dařit v práci.*“ Poslední modlitba vyšla z jeho úst na Velký pátek roku 1719. Připadl tehdy na 7. duben a Jan krátce předtím přijal svaté svátosti.

Když umíral, radoval se ze zdárného chodu dvaadvaceti domů s více než dvěma sty školskými bratry starajícími se o deset tisíc žáků. Dílo tohoto obdivuhodného muže se dále rozrůstalo, takže když byl 19. února 1888 beatifikován, radovalo se z tohoto rozhodnutí Lva XIII. mnohem více těch, kteří v díle svého otce zakladatele pokračovali. Ještě více jich pak bylo 24. května 1900, když ho týž papež kanonizoval.

Dnes působí školští bratři zhruba v osmdesáti zemích po celém světě, např. v Egyptě, Barmě, Indii, na Cejlonu či v Pákistánu. Jeho jméno nesou ulice ve Francii, ale i v Thajsku, vysoké školy v Peru (v Cuzcu a Arequipě), Maroku (v Casablanca), v Togu (v Lomé), ve Venezuele (v Meridě) či v Burkině Faso (v Ouagadougou), a také střední škola v americkém Minneapolisu.

Zednáři u moci ve Francii působili, že školští bratři museli zemi v roce 1904 opustit. Vzáli s sebou i relikvie sv. Jana Křtitele de la Salle, zneuctěné za Francouzské revoluce, a uložili je v novém ústředním domě Bratrů křesťanských škol v belgickém Lembecq-lez-Hal. Později (roku 1937) přenesli své hlavní sídlo do Říma a s ním i ostatky kněze, jenž „*šlechticem byl od narození, a ještě větším šlechticem byl svými ctnostmi*“. V roce 1950 - 15. května - jej Pius XII. prohlásil za patrona katolických učitelů a vychovatelů.

Obracejme se na tohoto světce! Jeho ujištění, kterým obdařoval trápící se jedince, nechť je i pro nás neustále živé: „*Boží soucit s vámi je větší než starosti, které máte.*“

Ženy na cestě ...

Pod kříž došly s tebou, Pane, kromě Jana jen ženy, ženy také jako první šly za tebou ke hrobu a první se dozvěděly o tvém zmrtvýchvstání.

1. A právě Maria Magdalena, ta, která byla pohrdlivě označována za veřejnou hříšnici a které jsi, Pane, s láskou odpustil, právě ona jako první viděla tvář tebe Vzkříšeného. Odpustil jsi jí po jejím hlubokém vnitřním pokání, protože „milovala mnoho“. Myslíme na ni, když prožíváme tvé odsouzení, Pane. Nechal ses dobrovolně odsoudit kvůli nám všem hříšným – také kvůli všem těm ženám, které kdy pošpínily své ženství, své pravé poslání ženy.

– Pro své utrpení přiveď je, prosíme, Pane, k poznání pravého smyslu života i k opravdovému pokání.

– Prosíme tě, vyslyš nás.

2. Bereš na sebe kříž, Pane, tvá cesta na smrt začíná. Myslíme v této chvíli na všechny dívky, které jsou právě na začátku své životní cesty.

– Ať všechny dívky právě v letech dospívání poznávají více tvé cesty, tvůj život i krásu života s tebou, Pane.

– Ať mají vždycky nablízku někoho, kdo jim bude ukazovat směr cesty, kdo jim bude oporou na všech křižovatkách a v krizích a nejistotách mládí, aby si mohly utvořit správnou představu o svém budoucím úkolu ženy.

3. Tvé tělesné utrpení pokračuje, Pane. Po bičování a korunování trnovou korunou přicházejí obtíže cesty s křížem. První větší tělesné potíže přináší ženám na jejich cestě obvykle údobí, kdy jsou v těhotenství spolupracovnicemi tvého stvořitelského díla a nositelkami nového života.

– Ať budoucí maminky žijí hlubokým vnitřním životem ve spojení s tebou, Pane, aby mohly podle posledních lékařských objevů podstatně ovlivňovat budoucí vývoj i charakter dítěte.

– Ať těhotné maminky prožívají velkou radost z toho, že přijaly tebe samé-

ho, Pane, protože ty jsi řekl: „Kdo přijímá jedno z mých nejmenších pro mé jméno, mě přijímá.“

4. Mateřství tvé Matky Marie, Pane, nás vede stále víc k úžasu a děkování. Jakou maminku sis vybral! Jak pokornou, plnou víry a plnou lásky! Podle jejího vzoru se i naše ženy dovedou dávat k dispozici Bohu, aby on sám v nich jednal, aby využíval jejich mateřství pro narození nových Božích dětí.

– Ať naše matky nikdy nedokážou odsoudit své vlastní nenarozené dítě k smrti, Pane!

– Ať všechnu tíhu porodu dovedou křesťanské matky obětovat s láskou a ochotou tobě, Pane, jako součást toho, co zbývá – podle Pavlových slov – vytrpět z tvých útrap pro tvoje tělo – pro církev.

– Ať se v okolí početných rodin najdou ochotní a pozorní lidé, kteří by dovedli nevtíravě, ale soustavně a účinně pomáhat matkám těchto rodin nést břemeno mateřství i všech hmotných prací a starostí!

5. Šimon ti pomohl na tvé cestě s křížem – z donucení, ale pochybujeme o tom, že zůstal bez citu, když viděl tvé utrpení zblízka. Myslíme v této chvíli na nezjistitelné množství žen, které ve všech zemích světa na všech kontinentech a v různých dobách si zvolily dobrovolně místo čisté plodnosti plodnou čistotu a zůstaly svobodné pro Boží království.

– Dávej jim, Pane, všechny dary svého Ducha, aby rostlo Boží království ve vrcholné míře v jejich vlastních duších i v denním plodném styku s druhými i v práci pro druhé.

6. Účinná Veroničina láska nám při tomto zastavení připomíná všechny obětující se ženy, které den po dni dávají svou

lásku, své pozorné, vnímavé srdce i citlivé ruce do služeb druhým, ke zmírnění utrpení, které je trvalým průvodcem životní cesty lidí.

– Ať neupadá v našich ženách smysl pro bolest a utrpení druhých, Pane.

– Probud' v dívkách i ženách přání sloužit jako lékařky, ošetřovatelky, pečovatelky a sociální pracovnice a vidět ve všech trpících tebe samého, Pane.

– Ať se najde i dost obětavých žen, které se budou chtít věnovat dětem bez rodičovské péče i všem, kdo vyžadují péči zvláštní.

7. Tvé utrpení narůstá, Pane. Myslíme v této chvíli na všechny manželky, které jsou se svými manžely spoluodpovědný za vyřešení současné krize manželství.

– Ať si křesťanské manželky co nejčastěji připomínají slib, který dobrovolně daly – a ať slova „Slibuji, že ti zachovám lásku, úctu a věrnost, že tě nikdy neopustím, ale ponesu s tebou všechno dobré i zlé až do smrti...“ jsou jim denně novým popudem a novou vzpruhou k tomu stále znovu začínat vytvářet to originální umělecké dílo manželství.

– Ať jsou si manželky vědomy, že mají poslání utvářet správnou atmosféru i pevný řád krásného domova.

8. Jestliže se někomu dostalo výtky, pokárání na tvé cestě, Pane, byly to právě ženy, Pane. Tak často bývají některé jen sentimentální, daleko od pravého, hlubokého citu a pravé lásky!

– Nauč naše křesťanské ženy, Pane, do hloubky poznávat a vážit si tvého utrpení, kterým jsi dal smysl i našemu životu.

– Ať nezapomínají na to, že jsou odpovědné za sebe i za své děti i za ty děti, na které mohou mít vliv.

– Ať se křesťanské ženy snaží trpělivě a důsledně, s pochopením pro různé potřeby dětí v jednotlivých údobích vést je, Pane, po tvé cestě, než budou moci jít vědomě za tebou samy.

9. Znovu padáš na své cestě, Pane. Sám jdeš cestou s křížem – jen s hrstkou nejméně, sám jako před nedávnem v Getsemanské zahradě. Myslíme v tuto chvíli na všechny ženy opuštěné, na ty, které si chtěly ve svém životě co nejvíce užít, ale zůstaly nakonec samy s prázdným

Dne 26. dubna 2025 ve 12.30 hodin v Bazilice Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce se uskuteční již VI. NÁRODNÍ POUŤ ZA HOSPICE.

Srdečně zveme zaměstnance, dobrovolníky, příznivce a podporovatele hospicové péče z celé České republiky.

ma rukama - na ty, které opustil manžel, i na ty, které po odchodu manžela na věčnost v denním hrdinném úsilí plní úlohu mateřskou i otcovskou.

- Buď jim, Pane, pořád nablízku, dávej jim svou sílu a ukazuj jim jasně, co od nich chceš.

10. Zbavuji tě všeho, co ještě máš, Pane, tvého šatu. Myslíme na konci tvé cesty na všechny staré ženy. Rozdaly všechno - dobru či zlu. Žily svůj život s tebou - nebo bez tebe. Pracovaly, milovaly, trpěly i radovaly se s tebou - nebo bez tebe.

- Ať ty, které jdou od tebe daleko, pochopí, že nikdy není pozdě jít k tobě a získat s tebou všechno.

- Ať ty, které přijaly tebe do celého svého života, v těchto letech, kdy přibývá tělesných potíží, dokážou dál zhodnocovat každou vteřinu svého života a denně ti dávat všechno, co prožívají.

11. Ani ženy, které víc než kdo jiný chápou a nesou bolest druhých, nedovedou si plně představit utrpení tvého křížování, Pane. Ale mnoho žen na světě obrovské utrpení prožívá. Myslíme teď ve chvílích tvého bolestného mučení na všechny ženy na světě, které nějakým způsobem trpí - ženy s rizikovým těhotenstvím i ženy rodičky, matky početných rodin s mnoha starostmi a komplikacemi, matky nemocných či zdravotně postižených dětí, ženy trpící zklamáním, neláskou, hrubostí i tvrdostí, ženy trpící nejrůznějšími způsoby tělesně, ženy trpící stářím a vyčerpáním... podávám ti, Pane, v oběť jejich bolesti a utrpení, abys je zhodnotil v utrpení svém.

Ať ženy pochopí myšlenku Thomase Mertona: „Kristus v nás, jeho utrpení v nás... Bolest nepřestane být bolestí, ale my se z ní můžeme radovat, protože bolest umožňuje Kristu, aby on sám v nás trpěl a tím oslavoval svého Otce. Může nás těšit vědomí, že on je v nás větší, než může být jakékoliv utrpení.“

- Pane, dej, ať to pochopí i všechny ženy trpící jakýmkoliv způsobem.

12. Pane, pod tvým křížem zůstaly z tvých věrných jen ženy - tvá Matka a několik dalších žen s Janem. Zůstaly ti věrné až do tvého posledního výkřiku, kterým jsi dovršil své poslání na zemi. Jak je mohou dovršit ženy? Každá osobně,

Sv. John Henry Newman

Z kázání o svatém Kříži

Když přišli na místo zvané Golgota, ukřižovali ho mezi dvěma zločinci a ani pak se mu nepřestali vysmívat a urážet jej, nýbrž všichni, velekněží i lid, hleděli na něho s posměchem a vyzývali ho, aby sestoupil z kříže.

Prosím vás nyní, abyste uvážili, že tato tvář, tak nelítostně zraněná, byla tvář samotného Boha; spánky rudé od trnů, svaté tělo vystavené pohledům a rozdrásané bičováním, ruce přibité na kříž a později proražený bok: to jsou tělo, svaté údy a ruce a skráně a bok a nohy samotného Boha, na které hledí nenávistný dav. Je to tak strašné pomýšlení, a když je duše poprvé pochopí, je pro ni jistě velmi obtížné pomyslet na něco jiného; takže

když na to myslíme, musíme prosit Boha, aby nás uschoptil a dal nám sílu o tom přemýšlet, aby to nebylo pro nás přespříliš.

Když tedy přemýšlíme o tom, že sám všemohoucí Bůh, Bůh Syn, byl trpitelem, budeme lépe než dosud chápat popis, který nám dali evangelisté; budeme chápat smysl jeho počínání, jeho mlčení i jeho slov, která použil, a hrůzu, která jímala Piláta...

Ano, volky nevolky spatříme jednou onu svatou tvář, kterou lidé bili a zneuctvovali; uvidíme ruce, které byly přibité na kříž; jeho bok, který byl proboden. Všechno to uvidíme; a to bude pohled na živého Boha.

Z-sks- 15/2000

každá se svými problémy, s těmi nejbližšími, s nimiž žije a za něž je nejvíc odpovědná? Každá na svém vlastním místě, se svým osobním úkolem v rodině, v povolání, v církvi i v národě! Ženy světice to dokázaly!

- Všechny svaté manželky, matky i dívky a ženy svobodné pro Boží království, orodujte za nás, aby každá křesťanská žena usilovala o dosažení svatosti právě v tom poslání, které je jí svěřeno, Pane.

13. Po životě mezi lidmi na zemi vračís se znovu do náruče své Matky, Pane. K té, která od samého počátku dovedla zapojit do velkých plánů tvého Otce sebe samu, svou práci i vztah k tobě, Božímu Synu, i k druhým. Jeden autor napsal: „Na Kalvárii se Maria stala skutečnou Matkou. Neboť matkou se člověk stává teprve tehdy, když všechno dá. Byla zde, aby přinesla nadlidskou oběť, aby řekla nejen - „Jsem služebnice Pána,... - ale „Můj Syn je služebníkem Páně, ať se mu stane podle tvé vůle, Bože.“ Každý den musela Maria opakovat své „Fiat!“ Každý den znova musela objevovat Boha ve svém životě. Právě tak to musíme dělat i my. Maria nám bude stále připomínat, že také občas Pánu nerozuměla, ale že vždycky říkala své „ANO“.

- Pane, ať podle příkladu tvé Matky i křesťanské ženy dokážou říkat své „ANO“ až do konce svého života, aby mohly spolu s ní zpívat po celou věčnost: Velebí má duše Pána za všechny ty velké věci, které mi Pán učinil v celém mém životě.

14. A tak cesta žen s tebou nikdy nekončí, Pane. Jdou s tebou a zůstanou s tebou po celou věčnost, nezpronevěřili se ovšem svému poslání - poslání ženy ve světě i v církvi. Nikdy pro křesťanské ženy nesmíš být mrtvým Kristem, neživotným, knižním vzorem, ale ať denně prožívají skutečnost, že tvoří část tvého těla, že s tebou a v tobě žijí plným životem, že tě dokonce mohou přijímat jako pokrm pro svoji cestu.

- Ať žijí jako tvá Matka v pohotovosti ochotě plnit své poslání ženy v čisté plodnosti nebo v plodné čistotě.

- Ať o nás všech mohou platit Pavlova slova, že jestliže jsme s Kristem srostli tak, že jsme mu podobní v jeho smrti, budeme mu podobní i v jeho zmrtvýchvstání.

Ať se to opravdu stane, Pane!

Amen.

*Zdroj: Archiv Světa
(Redakčně upraveno)*

Nejsvětější krev Páně (2)

Drahocenná krev jako zdroj posvěcení

Jak velice jsme na tomto světě otroky marnosti! To nám říkají svaté knihy, které stavějí lidem před oči jejich pojetí propadlé omylu a všem pokušením cesty. Kristus přišel a oblékl si naše tělo, neboť „toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti“ (2 Kor 5,21).

Ježíš tak vychází vstříc naší slabosti. V každém nemocném, v každém posedlém, kterého objeví, vidí lidskou ubohost, která hledá své uzdravení. Při setkání s takovou zdeptaností říká jeho srdce: „Lito je mně zástupu!“ (Mk 8,2)

S vědomím svého vykupitelského poslání vydává sebe sama jako dobrý pastýř, předpovězený proroky. Jeho pohled hned pronikne do tajemství každé duše a pochopí, čím trpí. Pro něho jsme „ovce bez pastýře, vysílené a skleslé“ (srov. Mt 9,35n). Ochotně se staví do čela tohoto potloukajícího se a zmateného stáda. Zavazuje se, že je znovu oživí: „Dávám svůj život za své ovce... Musím je vést...“ (srov. Jan 10,11-16)

A nutně se lidem otevírá cesta spásy. Je to cesta prožitého utrpení, které dobrovolně bere na sebe: „Nikdo mi ne-

bere můj život, dávám ho dobrovolně...“ (Jan 10,18)

Nikdy nebylo žádným darem vyjádřeno víc než prolitím Boží krve. Na kříži se toto prolítí plně dokonává, ale začíná už ve smrtelné úzkosti v Getsemanské zahradě. Jediný evangelista Lukáš mluví o krvavém potu, který vystupuje z Ježíšova těla a který svědčí o nevýslovném utrpení. Duše Vykupitele je ochromena tváří v tvář hříchu. V té chvíli vystupuje krev jako znamení vykoupění a jako nadpřirozená posila srdce, které přepadá slabost, když hrozí nebezpečí, že podlehne pod tíhou úzkosti.

Tak neslýchané dobrodiní musíme zachytit. Svatá Marie Magdalena de' Pazzi volá: „Kéž bych mohla zachytit několik kapek krve, která jako tolik drahých perel padá na zem! Kdyby tak mé srdce mohlo být zemí, do které vsakuje! Jak bych byla bohatá!“

Brzy nato začnou potupy. Po nespravedlivých procesech se koná hrozné bičování. Šlehání důtkami trhá krev po celém Ježíšově těle a krev z nich přebohatě proudí. Toto strašlivé divadlo by nás hříšníky mělo pokrýt hanbou.

Kristus skutečně nese rány našich hříchů, skvrny našich nečistot. Krev očistí teče, aby je smyla: Hle, Beránek Boží, který snímá hříchy světa! ... Každá další rána se krví, která z ní bohatě tryská, stává zdrojem posvěcení.

Pozorování zakrváceného Krista by v nás mělo rozžehnout akt víry; měli bychom se s láskou dívat na Krista jako sv. Gemma Galgani: „Viděla jsem sebe naproti Ježíše... všude z něho vytékala krev... byl celý posetý ranami. Tu jsem slyšela slova: »Hleď, kolik ran jsem dostal pro tvé hříchy. Kolik krve muselo být prolito, aby zachránila tvou duši!«“

Tato tak bohatě prolitá Boží krev nás volá.

Ježíš na sebe bere, než začne vystupovat na horu Kalvárii, potupu korunování trním. Znovu tryská drahocenná krev ze svaté hlavy. Stéká stružkami po svaté tváři. Tak si každý musí uvědomit, že Vykupitel je svou krví

i Pánem rozumu a postoje ducha.

Lidská pýcha se ve skutečnosti pohoršuje nad tímto pokořovaným obličejem, z něhož však září svatá krev jako světlo milosti: „Kdo by nechtěl pokleknout – tak volá sv. Marie Magdalena de' Pazzi – aby na něho dopadla drahocenná krev!“

Přijmout nejdražší krev – právě to od nás Bůh očekává.

Ve své moudrosti dopustil, aby jeho jediný Syn vytrpěl umučení a přebohatě prolil svou krev pro naši spásu. Od té chvíle si přeje, abychom tak jedinečný dar ke svému prospěchu přijali, vždyť krev neposkrvněného Beránka má nekonečnou cenu: Jediná její kapka by byla stačila k vykoupění celého světa, ujišťuje nás sv. Tomáš Akvinský v hymnu *Adoro te*. Ježíš ji však prolil úplně všechnu, za každého hříšníka z celého světa.

Je nejvyšší čas čerpat z tohoto zdroje, který jediný je s to plynout do věčného života.

Drahocenná krev je jako nevyčísitelný poklad navždy svěřena pozorné péči církve, která se musí věrně snažit o to, aby toto dobrodiní přinesla všem pokřtěným. Takové citlivé, ale důležité poslání lze ovšem splnit jen za vedení Ducha Svatého. On to je, který po celá staletí probouzí

Ještě dnes!

Jan Michael Sailer, biskup z Řezna († 1832)

Chcete-li uslyšet Pánův hlas, nebudete vnímat nic jiného než slova **ještě dnes**. **Ještě nyní**. Dnes, jestliže tě volám, nezavrhuj své srdce!

Chceš-li přijmout korunu, postav se **ještě dnes** na bitevní pole. Jestliže však chceš dnes ještě jednou prožít bezuzdnou rozkoš srdce, bude to pro tebe zítřka mnohem těžší obrátit se zády k hříšnému lákadlu, abys mohl začít bojovat dobrý boj. **Ještě dnes**, teď, v tomto okamžiku se musíš rozhodnout před Božím zrakem. To, co chci udělat **před Bohem**, to také s Bohem dokonám.

On ti říká: Poslouchej mé slovo! Poslechni mé slovo! Přijď ke mně a hledej si ve mně svou blaženost!

On je to, kdo v nás působí vůli k dobru i její naplnění, nikoliv však bez nás. Stojí před naším srdcem ve dne v noci, klepe a chce, abychom jej vpustili, aby nás mohl učinit blaženými.

Toto slovo nesmí zaznít nadarmo. Chceme **ještě dnes**, v tomto okamžiku dát se do boje, do boje proti všemu nebožskému, abychom dosáhli odměny a vybojovali si vítěznou korunu.

Z-sks- 9/2001

apoštoly s planoucím srdcem. Propůjču-je jim stále nový pohled na krev Vykupitele: pohled lásky, která nikdy nepřestala chápat „nevystižitelné bohatství Kristovo“ (srov. Ef 3,8). V běhu dějin vystávají muži i ženy, kteří přibližují své době nesmírnou cenu našeho vykoupení Boží krví. Už církevní Otcové, jako sv. Chrysostomus, velebili tento zázrak milosti. Následně pak František z Assisi a Angela z Foligna žasli nad tímto „blahodárným utrpením“ Spasitele, a když poznali zázrak Boží krve, z lásky prolité, plakali radostí. V době ještě zmatenější vystupují Kateřina ze Sieny, Brigita Švédská, Marie-Magdalena de' Pazzi. Častěji vidí kanout Kristovu krev pro život mystického těla. Svým rozjímáním burcuje duše, které jsou v zajetí světských záležitostí. Jsou hlasitým voláním, naléhavou výzvou k uctívání drahocenné krve.

V naší době, ještě mnohem hlouběji zraněné a přímo ohrožované satanem, volání na poplach proniká církví, zraněnou Francouzskou revolucí roku 1789. V Římě hlásá Gaspere del Bufalo uprostřed napoleonského pronásledování, že jedinou záchranou je účinné šíření úcty Nejsvětější krve.

Tento velký misionář oné doby, kněz tělem i duší oddaný tajemství vykoupení, si přál, aby se nám dostalo spásonosné krve.

Silné přesvědčení se neodolatelně zmocnilo jeho srdce, kam přijde, tam se mu daří vyburcovat naše těžkopádné svědomí: „Krev Kristova, prolitá až do poslední kapky, volá až do mého ubohého srdce, ach, tak výmluvně: »Můj synu, z lásky jsem se stal Vykupitelem lidského pokolení, z lásky jsem vylil svou krev až do poslední kapky, z lásky jsem se stal na oltáři smírnou obětí lásky...« Ó Pane! Tobě obětuji myšlenky svého ducha, sklony svého srdce, svá slova, svá jednání: patřím ti úplně a cele... Ježíš je smírná oběť. Od této chvíle, můj Bože, jsem připraven stát se smírnou obětí lásky...!“

Toto je výzva pro každého pokřtěného. Pokusme se pochopit, jak k nám nečekaně přichází krev Vykupitele.

Krev nové a věčné úmluvy

Už od křtu má každý z nás hluboký vztah k oběti kříže. Kristova smrt a zmrtvýchvstání zůstávají nezbytnou mystickou i reálnou atmosférou pro život

Děkovná modlitba po mši svaté

Modlitba před obrazem Ukřižovaného Spasitele

Před tvou tváří, dobrý a nejsladší Ježíši, padám na kolena a prosím a žádám tě s největší vroucností duše, abys do mého srdce vstípl živou víru, naději a lásku a také pravou lítost nad mými hříchy a nejpevnější vůli je napravit; když s velkým vnitřním pohnutím a bolestí rozjímám ve svém nitru o tvých pěti ranách, mám před očima to, co o tobě samém, dobrý Ježíši, vložil do tvých úst již prorok David: „Probodli mé ruce i mé nohy, spočítat mohou všechny mé kosti.“ (Ž 22,17n)

Zapřísahám tě, nejsladší Pane Ježíši Kriste, ať je tvé utrpení pro mne silou, která mě kryje, střeží a brání, ať jsou pro mne tvé rány pokrmem a nápojem, který mě sytí a dokonale oblažuje; ať mě pokropí tvá krev, aby ze mne smyla všechny mé viny; tvá smrt ať je pro mne nekončícím životem a tvůj Kříž ať je mi věčnou slávou. V tom ať je mé obcerstvení, potěšení, zdraví a blaženost mého srdce. Jenž žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

Missale Romanum

duše. Boží krev nám musí být blízká ještě z jiného, hlubšího důvodu, protože je prostředkem naší spásy a potřebujeme ji jako prvek každého posvěcení.

Procházíme-li vyprávění evangelií, s úžasem zjistíme, že Spasitel zřídka kdy mluví o své krvi. Je to tajemství, které skrývá – tak je významné; ale když uzná za vhodné, vyjadřuje se Mistr s velkou určitostí a nečekaně dává svým slovům spásný význam.

Po rozmnožení chlebů se Ježíš před svými učedníky označuje za jediný opravdový pokrm, který může sytit duši během celého jejího putování. Nazývá své tělo „chlebem živým, který sestoupil z nebe“ (Jan 6,51).

A na hněvivé brčení Židů reaguje Ježíš ještě silněji. Jde tak daleko, že obětování své krve nazývá nápojem pro život milosti. Vyslovuje tuto myšlenku s klidem příslušným pro potvrzení pravdy: „Neboť mé tělo je skutečně pokrm a má krev je skutečně nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.“ (Jan 6,55n)

Ježíš představuje svou krev jako mocnou duchovní skutečnost. Nabízí ji pohledu víry, kterému jedině se dostává Božího osvětlení. Tato krev se nyní právem jeví jako životodárný prvek pro duše, kterým je třeba Boží posily. Svatá Marie Magdalena de' Pazzi to obdivuhodně vystihla, když zvolala: „Vraťme se ke zřídlu krve, pramenící z lásky vtěleného Slova, které se dostane žhavé touze duše, jež odumřela všemu ostatnímu!“

Mysterium nás však uvádí do ještě hlubšího tajemství.

Večer před svou smrtí chtěl Ježíš ukázat výsostnost oběti své krve v plánu vykoupení. Ve večeradle byl právě proměněn chléb; nyní se Ježíš chápe kalicha naplněného vínem a říká nad ním rozhodně a zřetelně: „Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá.“ (srov. Lk 22,20; 1 Kor 11,24)

Tato řeč Pána už vede náš pohled k následujícímu dni: v pátek chtěl skutečně dopustit úplně vylití své krve na kříži. Tak plní vůli Otce a stává se obětí Beránkem, který obětováním svého života umožňuje duším očistění a návrat do milosti Boží.

Svazek milosti je znovu navázán. To, co roztrhla Adamova vina, obnovuje krev prolitá na Kalvárii. Je ustaven nový svazek milosti mezi nebeským Otcem a jeho pozemskými dětmi. V Kristu dává dobrovolně prolitá krev Božímu dětství jeho plný lesk, jeho sílu, kterou už nic nemůže zrušit.

Kalich Zeleného čtvrtku má proto nekonečnou cenu. Obsahuje „krev nové a věčné úmluvy“ pro nás a připomíná nám až do konce časů, že jedině tato krev je schopna „očistit naše svědomí od mrtvých skutků, abychom sloužili živému Bohu“ (srov. Žid 9,14).

Víc není třeba k pochopení, jak přebohatě jsme obdarováni!

(Pokračování)

Musíme chránit všechny děti a nesmíme tolerovat jejich zneužívání

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

o to, aby jim nabídli příležitosti a bezpečná místa, v nichž mohou klidně vyrůstat. Známe jednu zemi v Latinské Americe, kde roste zvláštní, velmi zvláštní ovoce, které se jmenuje *arandano* [druh borůvky]. Ke sklizni arandana jsou zapotřebí jemné prsty a nutí k tomu děti, zotročují děti za účelem sklizně.

Chudoba, nedostatek sociálních nástrojů na podporu rodin, marginalizace, která v posledních letech vzrostla spolu s nezaměstnaností a nejistotou zaměstnání, jsou faktory, které nejvíce zatěžují ty nejmladší. V metropolích, kde bují sociální rozdíly a morální úpadek, jsou děti zapojeny do obchodu s drogami a do nejrůznějších nezákonných činností. Kolik těchto dětí jsme viděli padnout jako oběti! Někdy je tragické, že jsou vedeny k tomu, aby se staly „katty“ jiných vrstevníků, a také poškozují samy sebe, svou důstojnost a lidskost. A přesto, když se na ulici, v sousedství farnosti, tyto ztracené životy nabízejí našemu pohledu, často se díváme jinam.

I v mé zemi se stal případ, kdy byl unesen chlapec jménem Loan a jeho místo pobytu je neznámé. A jednou z hypotéz je, že byl použit na odběr orgánů pro

transplantaci. Jak víte, k tomu také dochází. To se opravdu dělá! Někteří se vrátí s jizvou, jiní zemřou. Proto bych dnes rád vzpomněl na tohoto chlapce Loana.

Musíme si uvědomit sociální nespravedlnost, která vede dvě děti, žijící třeba ve stejné čtvrti nebo ve stejném paneláku, k diametrálně odlišným cestám a osudům, protože jedno z nich se narodilo do znevýhodněné rodiny. Jde o nepřijatelnou lidskou a sociální propast: mezi těmi, kteří mohou snít, a těmi, kteří musí rezignovat. Ježíš však chce, abychom byli všichni svobodní a šťastní; a jestliže miluje každého muže a ženu jako svého syna a dceru, pak ty nejmenší miluje s veškerou něhou svého srdce. Proto nás žádá, abychom se zastavili a naslouchali utrpení těch, kteří nemají hlas, těch, kteří nejsou vzděláni. Boj proti vykořisťování, zejména proti vykořisťování dětí, je cestou k budování lepší budoucnosti pro celou společnost. Některé země měly dostatek moudrosti, aby sepsaly práva dětí. Děti mají svá práva. Vyhledejte si sami na internetu, jaká jsou práva dítěte.

Pak se můžeme ptát sami sebe: Co mohou dělat? Především bychom si měli uvědomit, že pokud chceme vymýtit dětskou

práci, nemůžeme být jejími spoluviníky. A kdy jsme? Například když kupujeme výrobky, při jejichž výrobě je využívána dětská práce. Jak se mohu najíst a obléknout, když vím, že za tím jídlem nebo oblečením jsou vykořisťované děti, které pracují místo toho, aby chodily do školy? Uvědomění si toho, co kupujeme, je prvním krokem k tomu, abychom nebyli spoluviníky. Zjistěte si, odkud výrobky pocházejí. Někdo řekne, že jako jednotlivci toho moc nezmůžeme. To je pravda, ale každý z nás může být kapkou, která se spolu s mnoha dalšími kapkami může stát mořem. Institucím, včetně církevních, a firmám je však třeba také připomenout jejich odpovědnost: mohou něco změnit tím, že své investice přesunou do firem, které dětskou práci nevyužívají a nepovolují. Mnoho států a mezinárodních organizací již přijalo zákony a směrnice proti dětské práci, ale lze udělat více. Vyzývám také novináře – jsou zde dnes někteří novináři –, aby se zapojili: mohou pomoci zvýšit povědomí o tomto problému a pomoci najít řešení. Nebojte se, odsuzujte tyto věci.

A děkuji všem, kteří se neřádí jinam, když vidí, jak jsou děti nuceny stát se dospělými příliš brzy. Mějme stále na paměti Ježíšova slova: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejmenších bratří, pro mne jste udělali.“ (Mt 25,40)

Svatá Terezie z Kalkaty, radostná dělnice na vinici Páně, byla matkou těch nejvíce znevýhodněných a zapomenutých dětí. S něhou a péčí svého pohledu nás může doprovázet, abychom viděli neviditelné maličké, příliš mnoho otroků světa, které nemůžeme nechat napospas jeho nespravedlnosti. Protože štěstí těch nej slabších buduje mír všech. A s Matkou Terezou dejme hlas dětem:

*„Prosím o bezpečné místo,
kde si mohu hrát.*

*Žádám o úsměv někoho,
kdo umí milovat.*

*Žádám o právo být dítětem,
být nadějí lepšího světa.*

*Žádám, abych mohl vyrůstat jako člověk.
Mohu se na tebe spolehnout?“*

(sv. Terezie z Kalkaty)

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

nebeskou odměnou, ke které nás Bůh povolal skrze Krista Ježíše.

Evangelium - Jan 8,1-11

Ježíš odešel na Olivovou horu. Ale brzo ráno se zase objevil v chrámě a všechen lid přicházel k němu. On se posadil a učil je. Tu k němu učitelé Zákona a farizeové přivedli ženu přistiženou při cizoložství. Postavili ji doprostřed a řekli mu: „Mistře, tato žena byla dopadena v cizoložství při činu. Mojžíš nám v Zákoně nařídil takové ženy ukamenovat. Co říkáš ty?“ Tou otázkou ho

chtěli přivést do úzkých, aby ho měli z čeho obžalovat. Ježíš se však sehnul a psal prstem na zem. Když na něj nepřestávali dotírat otázkami, vzpřimil se a řekl jim: „Kdo z vás je bez hříchu, ať po ní hodí kamenem první.“ A sehnul se opět a psal na zem. Když to uslyšeli, jeden za druhým se vytráceli, starší napřed, až zůstal on sám a žena před ním. Ježíš se vzpřimil a řekl jí: „Ženo, kam se podělí? Nikdo tě neodsoudil?“ Odpověděla: „Nikdo, Pane.“ Ježíš řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od nynějška už nehřeš!“

Chléb svaté Zity (16)

11. KAPITOLA

Násilník

Toto léto je už od prvních dní velmi teplé. Horko pronikalo i za silné zdi paláce via Fontana. Rodina Fatinelliových vlastnila v nedaleké vesničce Lunata letní sídlo, kde každý rok trávili celé léto. Nejinak tomu bylo i tohoto roku.

„Tak moc se těším, určitě k nám přijede hodně hostů,“ pronesla Isabella a přiložila k zavazadlům rozečtenou knihu. „Tatínkovi to také prospěje. Bude mít hodně času na procházky. Vždyť je tam tak krásně,“ rozplývala se.

Zita se na ni usmála. „Slečno, jestli už máte všechno, běžte na dvůr. Povož už čeká,“ popohnala ji vlídně. Od té doby, co Isabella dospěla, začala jí Zita vykat. Rovněž i Paganovi. Už se nehodilo, aby jim služka tykala. Vzala Isabellina zavazadla a obě vyšly ven. Podala je povozníkovi, aby je přidal k ostatním.

„Můžeme konečně jet?“ Netrpělivý pan Fatinelli pohledem zjistil, jestli jsou všichni, pokynul kočimu a kočár tažený statnými hřebci se vydal na cestu.

Zita se posadila na oslíka. V ruce držela malou truhličku se šatstvem. Patou popohnala oslíka, aby šel rychleji. Za ní kráčel Roberto, mladý urostlý sluha, který se staral o koně a oslíka.

Cesta byla příjemná. Zita se kochala okolím a velebila Boha za jeho krásu. V každém kopci, kamínku či stéblu trávy obdivovala dílo jejich tvůrce. Nesdílela však nadšení a radost panstva z pobytu na letním sídle. Tohoto roku jí přibude víc povinností a v duši cítila smutek, že nebude moci být každý den na bohoslužbě. Sotva na to pomyslela, vzpomněla si na slova Písma, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému. Jak byla zamyšlená, ani si nevšimla, že oslík už vešel do dvora panského sídla v Lunatě. Zámek postavený do tvaru písmene U se koupal ve sluneční lázni.

Zita svižně seskočila z oslíka a nechala Roberta, aby ho odvedl do stáje. Její první kroky vedly do zámecké spíže zkontrolovat stav zásob. Paní Fatinelliová jí před odjezdem říkala, že během

prázdnin očekávají hodně hostů, včetně příbuzných z Parmy.

Pán a paní s dětmi se mezitím ubytovali. Každý tu měl svůj pokoj, stejně tak i Zita. Během každoročního pobytu obývala pokoj v horním patře. I když v něm bylo neustále horko, nestěžovala si. Ostatní služebnictvo spávalo ve vedlejším domku.

„Máme dost zásob?“ zeptala se kuchařky, když vešla do kuchyně. Marisa s některými sluhy sem přišla už včera, aby po zimě připravili sídlo na klidný pobyt.

„Spíš ne. Je třeba dokoupit mouku, olej, cukr, zeleninu a mnoho dalšího. Zásoby máme na pět dní, ale potom přijedou hosté.“

Zita věděla, že tentokrát musí všechny nákupy obstarat sama, protože služek tu není tolik, aby je mohla pověřit úkoly.

„Hladový jsem jako vlk. Co bude k večeři?“ vklouzl do kuchyně Roberto.

„Vajíčka, namazaný chléb a olivy,“ odpověděla Marisa a uchopila rendlík. Má nejvyšší čas začít vařit večeři pro pány. Paní Fatinelliová nakázala připravit dušenou zeleninu, placky a medový koláč.

Zita se vytratila. S truhličkou v ruce vyšla po schodech do podkroví. Uvnitř svého pokoje pohledem pozdravila kříž na stěně a poklekla, aby poděkovala za klidnou cestu.

Po modlitbě vytáhla z truhličky šaty, uložila je do skříně a odešla do salónu připravit stůl na večeři.

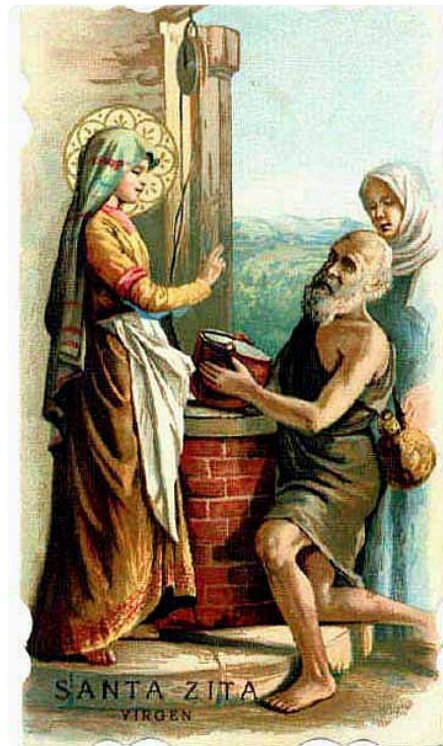
Otevřela okna, aby se pokoj vyvětral, otřela jemný prach z nábytku, a když se vše blýskalo, vytáhla ze skříně ubrus a roztáhla jej na dlouhý jídelní stůl.

„Dnes půjdeme spát brzy. Cesta a horko nás zmohly,“ promluvila paní Bianca, když vstoupila do salónu. Posadila se na pohovku potaženou světlým brokátém a sledovala Zitu při práci.

„Zásob máme dost? Příští týden oslavuje manžel narozeniny, bude nás tu hodně. Pozvání přijali...“ a začala říkat jména hostů.

„Milostivá paní, ve spíži jsou zásoby tak na týden. Budu muset jít na trh a dokoupit vše potřebné.“

„Dobře, nákupy máš na starost ty sama. Nejlépe víš, co je třeba nakoupit.“

Vezmi s sebou Roberta, mužská ruka se ti bude hodit,“ a zívla.

Zita se uklonila a odešla do kuchyně. Myšlenka, že má s sebou vzít Roberta, se jí moc nezamlouvala, ale nechtěla být neposlušná. Nejráději by všechno obstarala sama, avšak musela uznat, že sama to neunes a koníka s vozem kočírovat neumí.

Marisa už měla nachystanou večeři. Pomohla Zitě odnést jídlo, aby se páni mohli najíst co nejdříve.

„Dnes bude klid. Služebnictvo je unavené, ale sotva se ráno proberou, bude veselo,“ zasmála se Marisa, když se vracely do kuchyně.

Všichni se těšili na oslavu narozenin pana Guglielma. Vždy je k nim štedrý. Jídlo pro hosty je delikatesní a ani služebnictvo nepřijde zkrátka. Paní Bianca Marise obvykle vzkázala, aby jim připravila pečená kuřata a milostivý pán jim daroval demižon vína.

Zita se zachmuřila. Bujaré oslavě nikdy nepřišla na chuť. Raději se odebrala na nedaleký pahorek pod pergolu s vinou révou.

„Roberte, paní přikázala, abys šel se mnou na trh do Luccy,“ řekla Zita, když dojedli.

„Dobře, brzy ráno zapřáhnou,“ přikývl, „ale teď si jdu lehnout, to teplo mě unavilo.“ Jeho slova byla jako nenápadný

rozkaz ostatním. Všichni ho mlčky následovali.

Zita uklízela jídelnu. Oslava pánových narozenin bude honosná, musí si připravit vhodné prostírání. Otevřela skříň a vytáhla z ní všechny ubrusy, aby je zkontrolovala. Na dvou objevila malé dírky, a tak je odložila stranou. Nejvíce se jí líbil žlutý ubrus.

Zamyslela se. Když ho dám na stůl a každému položím pod talíř malý bílý ubrousek, bude to pěkné. Do středu stolu postavím vázu s květinami. Musím natrhat ty nejkrásnější, jaké na blízce louce najdu.

Zámek v Lunatě nemá okrasnou zahradu jako palác v Lucce. Místo ní se za sídlem rozprostírala louka se zurčícím potůčkem. I nyní by se tam nejraději rozběhla, ale slunce zapadající za vrchol kopce jí naznačilo, že by si měla jít odpočinout, protože ji čekají dny nabité povinnostmi. Vzala si děravé ubrusy pod paži, aby je, než si lehne, opravila.

Teplý paprsek ranního slunce ji zášimral na nose. Zita se protáhla a chvíli si ještě polenošila. I když byla z cesty i tepla unavená, nespala dobře. Měla divný sen, který si neuměla vysvětlit. Jako by ji na něco upozorňoval.

Nikdy nepropadla výkladům snů či všelijakým kartáčkám, slibujícím vyložit budoucnost, ani zařikáváním, kteří dokážou odehnat každé zlo. Nevlastnila žádný amulet pro štěstí ani kámen na odehnání zla. Ve všem se spoléhala na Boha. Seskočila z postele, poklekla před kříž a dlouhou modlitbou se odevzdala do jeho ochrany.

Roberto čekal na dvoře, jak slíbil. Cesta do Luccy není daleká, ale i tak to trvá, než se tam dorazí. Sedla na vůz a z kapsy sukně vytáhla růženec. Cesta jí tak rychleji uteče.

„Pomodli se i za mě,“ usmál se Roberto.

„Mohl bys sám, neuškodí ti to,“ odpověděla.

Roberto byl znám svou nechutí žít jako pravý křesťan. I když na příkaz pánů chodil každou neděli na mši, víc ji protrpěl, než svatě prožil.

„Nemůžu se modlit a zároveň kočírovat koně.“

„Proč bys nemohl? Opratě držíš v rukou, ale srdce, mysl a jazyk máš volné.

Aspoň tě bude Bůh skrze modlitby po cestě ochraňovat.“ A pevněji sevřela růženec, protože byl právě na cestě výmol.

„Aby tě...“ rozkřikl se Roberto. Když by se vůz převrátil, vysloužil by si od pána pořádné vyhubování.

Zita spatřila obrysy městské brány a věž kostela svatého Frigidiana. Srdce jí poskočilo. Nejraději by se do něj hned vydala, ale nyní byly na řadě jiné povinnosti. Až po nákupech, pokud bude čas, aspoň na chvíli zaběhne do chrámu.

Na trhu bylo živo. Kupující obcházeli stolky, prohlíželi si zboží, a když se jim líbilo, vložili si je do košíků. Zita nakoupila ovoce, zeleninu, med a všechno postupně ukládala do velkého koše v Robertových rukou.

„Nyní půjdeme pro mouku,“ vedla ho do boční ulice. Mlynářka už netrpělivě vyhlížela nové zákazníky. Potom zašli k uzenáři pro šunku a uzené maso.

O kousek dál měla přímo na ulici rozložený stůl rybářova žena. Noční úlovek byl bohatý. Zita vybírala ty nejkrásnější ryby.

„Zaneseš to do vozu?“ podávala Robertovi malou dřevěnou kád' s rybami ve vodě. I když byly usmrčené, na slunko a suchu by se zkazily. „Zaběhla bych ještě k lékárníkovi.“ Napadlo ji, že by paní Biancu mohla rozbolet hlava, tudíž se eukalyptová mast může hodit. A dokoupila by ještě kostivalovou mast, kdyby se někdo zranil.

„Dobře. A nezajdeme ještě na mši? Kdoví, kdy se sem dostaneme.“ Roberto potěžkal velký koš.

Překvapená Zita se nezmohla ani na slovo a otočila se. Zatížené myšlenkami na nákupy jí až nyní docházelo, jak se Roberto v poslední době změnil. Hrubá slova vyměnil za přívětivá, místo výsměšného pohledu vyzařovaly jeho oči laskavost, a i když se předtím kostelu všemožně vyhýbal, najednou do něj našel cestu a každou neděli ji tam doprovázel.

„Pochválen buď Pán Ježíš Kristus,“ s hlasitým pozdravem vešla do lékárny.

„Amen. Co byste ráda?“ Za pultem stála přísná paní Masoniová.

„Eukalyptovou mast a kostivalový balzám,“ poprosila Zita s úsměvem.

Paní Masoniová se natáhla k polici. „Panstvo už je v Lunatě?“ zeptala se a položila před Zitu krabičku.

„Ano, proto kupuji masti, abychom je i tam měli, kdyby bylo potřeba.“

„Pan Fatinelli oslavuje narozeniny, jistě bude bohatá hostina, vezměte si i naši novinku – kapky z estragonu – jsou výborné na trávení,“ a posunula před ni lahvičku.

Zita rychle spočítala peníze, poděkovala a s drobným nákupem v ruce vykročila rovnou do kostela. Zvony na věži už svolávaly na mši. Měla radost, že všechno stihla.

Roberto už na ni čekal před kostelem. Společně vešli dovnitř, přezehnali se a každý zaujal své místo.

Kázání bylo nádherné. Zita se cítila, jako by je kněz adresoval právě jí. Mluvil o Bohu, který stojí při svém dítěti v dobřím i zlém, dává na ně pozor, ať pracuje, nebo spí. Sleduje ho i při pouhém závanu a nedopustí, aby se na něj sneslo víc těžkostí, než dokáže unést.

„Jen kříž je cesta do nebe. Trpělivě ho snášejme, ale odpuštění je ještě lehčí cesta. Když si jen vzpomenete, kolikrát jste prosili Pána, aby vám odpustil, i vy musíte jít touto cestou. Neboť když vy odpustíte, jak by vám potom neodpustil Bůh? Děti moje, když jen uvážíte, jak velký skutek vykonáte odpuštěním! Copak je Bůh menší než vy? Pokud tedy dokážete odpustit vy, což teprve laskavý Bůh, který nás všechny miluje nekonečnou láskou!“ Slova kněze hladila duši, probouzela dobré myšlenky a každému, kdo to dovolil, se ukládala do srdce. Její srdce ale hrála zvláště Robertova proměna. I proto děkovala Pánu za jeho obrácení a polepšení.

Z kostela vyšla s blaženým úsměvem, s radostí v srdci a ještě znějícími slovy kázání v uších.

„Máš všechno?“ zeptal se Roberto, když automaticky zabočila na cestičku k hlavní bráně, kde odstavili vůz.

„Mám,“ přikývla.

Došli na pastvinu nedaleko trhu. Zita se svižně vyhoupla na vůz.

„Pojeďme, ať jsme co nejdřív v Lunatě, čeká mě hodně práce.“

Sotva se vůz rozjel, Zita se chytla za hlavu. „Úplně jsem zapomněla na olej. Zastav!“ zvolala nahlas.

„Ptal jsem se, jestli máš všechno,“ Roberto zakroutil hlavou.

Oba slezli z vozu a Zita se rozběhla do města. Roberto jí sotva stačil. Z hlavní ulice Luccy odbočili doprava

a na konci uličky vešli do obchodu s olivovým olejem.

„Francesco!“ radostně zvolala Zita, když za pultem zahlédla svou přítelkyni.

Francesca se k ní hned vrhla. „Zito, kde se tu bereš?“ objala ji radostně. „Od té doby, co jsi od nás odešla, jsme neměly příležitost se potkat.“

„Máš pravdu. A ani ti nemůžu slíbit, že se brzy setkáme. Paní Bianca mě udělala komornou a nyní mám na starosti i zásoby potravin. Celé léto budeme v Lunatě.“

„Mám radost, že tvoje učení nevyšlo vniveč. V zimě se snad potkáme alespoň na mši.“ Francesca ji pevně stiskla.

„Ale co ty tady za pultem?“ podivila se Zita.

„Teresitě onemocnělo dítě. Je to dost vážné a otec neměl srdce na to, aby trval na tom, že musí i nadále prodávat. Tak jsem se nabídla, že ji vystřídám, dokud se její synek neuzdraví.“

Zita se usmála. Francescina dobrá povaha a nesmírná laskavost i empatie vůči ostatním ji příjemně zahřála.

Roberto si odkašlal a Zita se konečně vzpamatovala. Rychle koupila olej a rozloučila se s Francescou.

„I ty se opatruj, ať tě Pán u všeho doprovází a ochraňuje!“ Udělala jí křížek na čelo, políbila na tváře a usmála se na nového zákazníka.

„Máme už opravdu všechno? Zamysli se! Nemíním vysedat a nasedat na vůz, jak se ti zamane,“ popichoval ji usmívající se Roberto.

Zita ho ubezpečila, že nyní už mají opravdu všechno. „Odpusť mi, prosím, moji zapomnětlivost.“

„Odpouštím. Vždyť co bych měl z hněvu a neodpuštění.“ A mrkl.

Vůz se znovu dal do pohybu. Čekala je dlouhá cesta. I když Lunata není zas tak daleko od Luccy, koně mají jen nohy, nikoli křídla.

Zita si opět vytáhla z kapsy růženec, aby se pomodlila na poděkování za Robertovu proměnu. Cesta jí tak uběhla rychleji, než čekala. Ani se nenadála a vůz vjel do dvora.

(Pokračování)

Přeložila -my-
(Redakčně upraveno)

Aktuální statistiky o životě katolické církve ve světě

Vatikánské nakladatelství zveřejnilo *Papežskou ročenku 2025 a Annuarium Statisticum Ecclesiae 2023*, které každoročně zpracovává Centrální statistický úřad církve. Nová data poskytují podrobný přehled o vývoji katolické církve ve světě k roku 2023 a porovnání s předchozím obdobím.

Celosvětová populace katolíků vzrostla mezi lety 2022 a 2023 o 1,15 %, z 1,39 miliardy na 1,406 miliardy. Největší nárůst zaznamenala Afrika – o 3,31 %, na 281 milionů věřících. Největší africkou katolickou populaci má Demokratická republika Kongo (55 milionů), následuje Nigérie (35 milionů).

Americký kontinent, který zahrnuje téměř polovinu světových katolíků (47,8 %), zaznamenal růst o 0,9 %. Nejvíce katolíků žije v Brazílii (182 milionů), která tvoří 13 % celosvětového počtu.

Asie roste pomaleji (+0,6 %), ale i tak zahrnuje 11 % všech katolíků. Klíčovými zeměmi jsou Filipíny (93 milionů) a Indie (23 milionů). Evropa zůstává početně stabilní (+0,2 %), ale tvoří už jen 20,4 % katolického světa. Oceánie vzrostla o 1,9 %, celkem zde žije přes 11 milionů katolíků.

Počet biskupů ve světě vzrostl z 5 353 na 5 430, tedy o 1,4 %. Největší relativní nárůst zaznamenala Afrika a Asie, zatímco v Oceánii zůstává počet biskupů stabilní. Naopak počet kněží klesl o 734 osob, tedy o 0,2 %, na 406 996.

K nárůstu došlo pouze v Africe (+2,7 %) a Asii (+1,6 %), naopak v Evropě ubylo kněží o 1,6 %, v Americe o 0,7 % a v Oceánii o 1 %. Výrazný nepoměr mezi počtem katolíků a kněží se projevuje zejména v Jižní Americe, kde připadá na 27,4 % katolíků jen 12,4 % kněží.

Nejvýraznější nárůst zaznamenala skupina trvalých jáhnů, jejichž počet vzrostl o 2,6 % na 51 433. Nejvíce jich působí v Severní Americe (39 % světového počtu) a v Evropě (31 %). V Oceánii vzrostl počet jáhnů o 10,8 %, zatímco v Evropě a Africe došlo k mírnému poklesu.

Pokles se týká také zasvěcených osob – zvláště v Evropě a Americe. V roce 2023 bylo ve světě 589 423 řeholnic, což je o 1,6 % méně než před rokem. Největší podíl řeholnic (32 %) je v Evropě, následuje Asie (30 %) a Amerika (23 %). Výrazný nárůst zaznamenala Afrika (+2,2 %).

Počet řeholníků, kteří nejsou kněžími, rovněž klesá. Výjimkou je opět Afrika, kde jejich počet vzrostl. K úbytku přispívá zejména stárnutí zasvěcených osob, zatímco počet těch, kdo řeholní život opouštějí, už není tak výrazný.

Počet bohoslovců ve světě dlouhodobě klesá – z 108 481 v roce 2022 na 106 495 v roce 2023 (-1,8 %). Klesá zejména v Evropě (-4,9 %) a v Asii (-4,2 %), zatímco v Africe stoupl o 1,1 %. Afrika a Asie dnes tvoří více než 61 % světových seminaristů.

Nové statistiky potvrzují globální růst katolické církve, zejména v zemích globálního Jihu. Tváří v tvář tomuto růstu však klesá počet kněží, řeholníků a seminaristů, což může představovat výzvu pro zajištění pastorační péče – zejména v tradičně katolických zemích Evropy a Ameriky.

Přes klesající čísla zůstávají řeholní sestry i trvalí jáhni důležitou oporou života místních církevních společenství. Statistika rovněž ukazuje na stále větší autonomii a soběstačnost církve v Africe a Asii.

Zdroj: *Vatican News*, anglická sekce;
převzato z www.cirkev.cz (Redakčně upraveno)

Pondělí 7. 4. 2025

6:05 Biblická studna: Se Zdeňkem Pospíšilem **7:10** Svatováclavský hudební festival 2013: Kompletní provedení dochovaného díla Bohuslava Matěje Černohorského **8:25** Viděli jsme 5+ **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Na startu **9:40** Outdoor Films s Michalem Krystou: Outdoorové sporty jsou můj život **11:10** Okřídlení sousedé: Život s čápy **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Akademik Boris Rauschenbach: Žiji na sklonku století **13:20** Malý Cambridge **13:45** Zakarpatská Ukrajina **14:00** S chutí přes práh: Školské sestry sv. Františka v Hoješíně **14:20** Voda pre Madagaskar **14:45** Noční univerzita: Michal Řoutil – Nevěřící, odejděte! **16:05** Matka Petra od svatého Josefa **18:00** Sedmihlásky: Smrtná neděle **18:05** Příběhy Starého zákona: Královna Ester **18:15** Cirkus Noeland (25. díl): Roberto, Kekulín a dirigent Houlička **18:40** Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst! **18:50** Wabi Daněk a Miloš Dvořáček na Mohelnickém dostavníku **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Krajiny domova – SOOS [P] **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Ty máš teda ránu **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Dům ze skla? [L] **21:05** Moudrost mnichů: Stáří **21:20** ARTBITR – Kulturní magazín [P] **21:40** Noemova pošta: Duben 2025 **22:45** Poutníci času **23:05** V souvislostech **23:30** Jak potkávat svět: S Johankou a Miriam Hanikovými a Jakubem Junkem **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 8. 4. 2025

6:05 Hrdinové víry (12. díl): Ženské řehole a jejich osud v době totality **7:10** Duchovní krajina Novohradských hor: Pohoří na Šumavě **7:40** Věrní kysuckým tradicím **8:00** Buon giorno s Františkem **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** V souvislostech **9:35** Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora, Praha **9:50** Soláň ve vyprávění Jaroslava Halašy **10:10** Noční univerzita: Jsi Boží! Františkánská misie městská, běžná i žebřavá **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Dokořán: S Tomášem Töpferem **13:35** Zrnka naděje **14:00** Flétny nad Oslavou **14:55** Výpravy do divočiny: Chráníme mořské želvy **16:00** Muzikanti, hrajte: Valaška **17:05** V pohorách po horách: Česká Kanada – Landštejn **17:15** Blahorečení Jána Havlíka [P] **18:00** Sedmihlásky: Smrtná neděle **18:05** Příběhy Starého zákona: Prorok Jonáš **18:10** Cirkus Noeland (15. díl): Roberto, Kekulín a detektiv **18:35** Cesta k pěstounství: Život v opravdové rodině je dar **18:40** Poslední budou prvními **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Tajemství skla **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Sliby chyby **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Daruj písničku [L] **21:05** Moudrost mnichů: Chyby a hříchy **21:20** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Vzkříšení Lazara (Jan 11,1–45) **22:00** Má vlast: Dub nad Moravou **23:25** Terra Santa News: 2. 4. 2025 **23:50** Hlubinami vesmíru s dr. Soňou Ehlerovou: Galaxie a mezihvězdná hmota, 2. díl **0:30** Příběhy psané životem: Poznávám, a přesto věřím **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 9. 4. 2025

6:05 Biblická studna: S doc. Petrem Chalupou, Th.D., SDB **7:10** Fotografka lidských duší **7:30** Noční univerzita: Michal Řoutil – Nevěřící, odejděte! **8:45** Viděli jsme **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** V pohorách po horách: Velká Chochuľa – Nízke Tatry **10:10** Blahoslavená rodina Ulmova **11:30** Živě

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Naše děti: Rožnovské slavnosti 2017 **14:00** Dům ze skla? **15:05** V pohorách po horách: Šostýnské vrchy – Podbeskydská pahorkatina **15:20** Benefiční koncert: Lepší oči pro Noe **17:30** Terra Santa News: 9. 4. 2025 [P] **18:00** Sedmihlásky: Smrtná neděle **18:05** Příběhy Starého zákona: Spravedlivý Job **18:15** Strýček Emu **18:26** Klenot v lese **18:50** Viděli jsme **19:00** Hlaholte Pánu: Živá modlitba a chvála [L] **19:45** Přejeme si... **20:05** Nebojte se... Ptejte se kněze [L] **21:05** Moudrost mnichů: Problémy osobnosti **21:20** Noční univerzita: O naslouchání Bohu a povzbuzení ke službě [P] **22:05** Příběhy odvahy a víry: Akademik Boris Rauschenbach: Žiji na sklonku století **22:35** Růžencová pouť 2024 [P] **22:45** Generální audience papeže Františka **23:10** Sakartvelo: Země pod Kavkazem **0:05** Lendak – tradície pod Tatrami **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 10. 4. 2025

6:05 Hrdinové víry (13. díl): Zdenka Schelingová **7:10** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **7:50** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Vzkříšení Lazara (Jan 11,1–45) **8:25** Terra Santa News: 9. 4. 2025 **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Hlubinami vesmíru s dr. Soňou Ehlerovou: Galaxie a mezihvězdná hmota, 2. díl **9:55** Grófská obec Gbeľany **10:25** Noemova pošta: Duben 2025 **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Oživení studené války? **13:20** V pohorách po horách: Nad Maráskem – Brdy **13:30** Generální audience papeže Františka **14:00** Outdoor Films s Martinem Půlpánem (98. díl): Z Evropy do Barmy pěšky a stopem **15:35** Jsem N: Oběť **15:55** Vezmi a čti: Březen 2025 **16:10** Mír, mír, mír **16:30** Múzy církevních škol: Arcibiskupské gymnázium Kroměříž **16:40** Bohém s Bohem: Jakub Železný **18:00** Sedmihlásky: Smrtná neděle **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Zvěstování **18:15** Ovečky: Květná neděle **18:35** Dokořán: S Tomášem Töpferem **19:20** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře [L] **21:25** Moudrost mnichů: Ctnosti a přednosti **21:40** Pěšky hezky česky: Cyrilometodějská stezka **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Přesah: S Letní scénou Musea Kampa **0:50** Klenot v lese **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 11. 4. 2025

6:05 Biblická studna: S Pavlem Rumlem **7:10** Historie a současnost Matice svatohostýnské **7:35** Cvrlikání (67. díl): Jindra Černohorský **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** ARTBITR – Kulturní magazín **9:30** Mosambik – Jsem vnitřní uprchlík **10:00** Dům ze skla? **11:00** Na křídlech andělů **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Daruj písničku **14:00** Hovory z Rekovic: Liselotte Rokyta **14:20** Jsi krásná – Příběh

Em **15:00** Křížová cesta: Praha-Lhotka [P] **16:20** Nebojte se... Ptejte se kněze **17:20** Vzpomínky na mistra Martina Benka **17:40** Stopy hutě **18:00** Sedmihlásky: Smrtná neděle **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Narození Ježíše Krista **18:15** Šípková Růženka: Divadlo Vítí Marčíka **19:05** Růžencová pouť 2024 **19:20** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Malý a vražedný **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** K jádru věci: S Pavlem Fischerem [L] **21:05** Moudrost mnichů: Umění milovat sám sebe i ostatní **21:20** Poletuchy: Na skok do Liberce **22:10** Nordens Tone na Folkových prázdninách **22:40** Léčba i naděje v srdci Afriky **22:50** Klapka: S Alenou a Lenkou Krejčovými **0:00** Letem jazzem (11. díl): Jak se hraje, když se nehraje? **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 12. 4. 2025

6:05 Biblická studna: S Danielelem Rausem **7:10** Náš Valášek z Horní Lidče **7:26** Jarmek aneb Pokračovat a vydržet **8:01** ARTBITR – Kulturní magazín **8:16** V pohorách po horách: Suchá Belá – Slovenský ráj **8:30** Sedmihlásky: Smrtná neděle **8:35** Ovečky: Květná neděle **8:55** Cirkus Noeland (15. díl): Roberto, Kekulín a detektiv **9:20** Strýček Emu **9:40** Viděli jsme **9:45** Jak potkávat svět: S Ivo Kahánkem **11:20** Příroda kolem nás: Záchrana nosorožců. Koroptev polní. Kralický sněžník. **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu [P] **12:30** Pod lampou **14:40** Voda pre Madagaskar **15:03** Velehradská zastavení: Díl 3. – Arcibiskup Antonín Cyril Stojan **15:15** Když bolí tělo: Rehabilitace **16:25** Zpěváčci: MFF Strážnice 2024 **18:00** Zamyšlení Tomáše Halíka: Květná neděle [P] **18:20** Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meř: Na cestě za Kristem **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:32** V pohorách po horách: Godula **19:45** Přejeme si... **20:05** Dobrodružství před kamerou [P] **21:10** S chutí přes práh: Komunita bratří františkánů v Moravské Třebové **21:30** Majos **22:00** The Chosen II. (3. díl): Matouš 4,24 **22:50** Stvořil Bůh ratolest: Koncert a povídání věnované osobnosti Karla Kryla **0:15** Nepřítelem osudu **0:50** Jak se rodil vodní živel **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 13. 4. 2025

6:05 Hlaholte Pánu: Živá modlitba a chvála **6:50** Naše peníze, jejich osud **7:45** Zamyšlení Tomáše Halíka: Květná neděle **8:05** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře **9:35** Papuánské Velikonoce: Květná neděle **10:05** Poutníci času [P] **10:30** Mše svatá z Květné neděle: Praha-Lhotka, kostel Panny Marie Královny míru [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Přejeme si... [P] **12:35** Viděli jsme 5+ [P] **13:00** V souvislostech **13:20** V pohorách po horách: Velký Blaník **13:45** Noční univerzita: O naslouchání Bohu a povzbuzení ke službě **14:30** Křížová cesta: Praha-Lhotka **15:50** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Vjezd do Jeruzaléma (Jan 12,12–16) **16:30** Dobrodružství před kamerou **17:35** ARTBITR – Kulturní magazín **18:00** Sedmihlásky (87. díl): Horo krásná, spanilá **18:05** Ovečky: Květná neděle **18:25** Cirkus Noeland: Roberto, Kekulín, Adam a Eva **18:50** Strýček Emu [P] **19:01** V pohorách po horách: Svantovítovy skály – Vsetínské vrchy **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Chlapi na útěku **19:45** Přejeme si... **20:05** The Chosen II. (3. díl): Matouš 4:24 **20:55** Předávání OCENĚNÍ GRATIAS 2025 [P] **22:20** Jak potkávat svět: S Františkem Novotným **23:45** Viděli jsme 5+ **0:15** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:30** Duša Terchovej – Rudo Patrničák **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 7. 4. o 20:30 hod.: Na ceste v rodine (Dozrievanie a túžba po rodičovstve)

Veronika a Martin Janusovci takmer po 10ročnej ceste dôvery v Boha boli napokon obdarení dieťaťom. Zdieľajú sa o ich ceste osobného dozrievania, služby, vzájomného spoznávania, ale aj krokoch, ktoré na ceste k plodnosti prešli.

Utorok 8. 4. o 14:10 hod.: Posvätné miesta kresťanskej viery (Olivová hora)

Pri našej púti na Olivovú horu navštívime Baziliku všetkých národov, ktorú tiež volajú Bazilikou agónie, ale tiež sa toto miesto jednoducho volá aj Getsemanská záhrada. Je plná olivovníkov, ktorých predchodcovia boli svedkami Ježišovej modlitby v záhrade.

Streda 9. 4. o 15:15 hod.: Svätá brána otvorená

Objavme spoločne tajomstvá Svätej brány v Bazilike sv. Petra vo Vatikáne. Je symbolom Krista s otvorenou náručou, symbolom jubilejného roka plného milostí. Mons. Jozef Halcko nás bude sprevádzať pri objavovaní jednotlivých reliéfov na tejto bráne, ktoré sú plné duchovného posolstva pre každého z nás.

Štvrtok 10. 4. o 16:05 hod.: Spojení vierou (Spolu pre Ukrajinu)

Marek Janiga počas svojho študijného pobytu v USA zorganizoval benefičný koncert na pomoc Ukrajine. Tam sa začala jeho cesta dobrovoľníka ochotného odísť do vojnových zón, pomáhať a venovať čas miestnym, ktorí to potrebujú. V relácii Spojení vierou porozpráva tiež o projektoch jeho vlastného občianskeho združenia s názvom Spolu pomáhať.

Piatok 11. 4. o 20:30 hod.: Malé ženy

Adaptácia klasického románu L. M. Alcottovej o štyroch dospievajúcich dievčatách s odlišnými povahami v období americkej občianskej vojny...

Sobota 12. 4. o 18:05 hod.: Tvorivo (Tajomstvo v pohári)

V Tvorivo vám dokážeme, že poháre nie sú len na pitie. Jednorazové papierové poháre premeníme na krásne candy-boxy a ponúkne vám recepty na slané aj sladké pohárové dezerty.

Nedeľa 13. 4. o 16:30 hod.: Uzdravujúca rieka

Tragická smrť jediného syna, ktorú zapríčinil dospievajúci, na ópiu závislý vodič, bolestivo poznačí život jeho matky. Po zhovievavom, zdanlivo nespravodlivom rozhodnutí súdu sa jej smútok premení na zúrivosť. Zúfalo sa snaží mladíkovi pomstiť. Zároveň sa ale musí konfrontovať so svojou vierou. A postupne sa niečo začína meniť...

CINELUX – sobota 12. 4. 2025: Film – Boh nie je mŕtvý (3. časť)

Reverend Dave je prepustený z väzenia do sveta plného kontroverzií. Obstojí jeho viera v náročných skúškach?

Liturgická čtení

Nedeľa 6. 4. – 5. nedeľa postní

1. čt.: Iz 43,16–21
 Ž 126(125),1–2ab.2cd–3.4–5.6
 Odp.: 3 (*Velkou věc s námi udělal Hospodin, naplnila nás radost.*)
 2. čt.: Flp 3,8–14
 Ev.: Jan 8,1–11

nebo čtení z cyklu A:

1. čt.: Ez 37,12–14
 Ž 130(129),1–2.3–4.5–6a.6b–8
 Odp.: 7 (*U Hospodina je slitování, hojně je u něho vykoupení.*)
 2. čt.: Řim 8,8–11
 Ev.: Jan 11,1–45

Pondělí 7. 4. – připomínka sv. Jana Křtitele de la Salle

1. čt.: Dan 13,1–9.15–17.
 19–30.33–62
 Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6
 Odp.: 4ab (*I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.*)
 Ev.: Jan 8,12–20

Úterý 8. 4. – ferie

1. čt.: Nm 21,4–9
 Ž 102(101),2–3.16–18.19–21
 Odp.: 2 (*Hospodine, slyš modlitbu mou a volání mé ať pronikne k tobě!*)
 Ev.: Jan 8,21–30

Středa 9. 4. – ferie

1. čt.: Dan 3,14–20.91–92.95
 Dan 3,52a.52b.53.54.55.56
 Odp.: (... *chvályhodná a srchovaná velebený navěky.*)
 Ev.: Jan 8,31–42

Čtvrtek 10. 4. – ferie

1. čt.: Gn 17,3–9
 Ž 105(104),4–5.6–7.8–9
 Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu.*)
 Ev.: Jan 8,51–59

Pátek 11. 4. – připomínka sv. Stanislava

1. čt.: Jer 20,10–13
 Ž 18(17),2–3a.3bc–4.5–6.7
 Odp.: srov. 7 (*Ve své tísní jsem vzýval Hospodina, a vyslyšel mě.*)
 Ev.: Jan 10,31–42

Sobota 12. 4. – ferie

1. čt.: Ez 37,21–28
 Jer 31,10.11–12ab.13
 Odp.: 10d (*Hospodin bude nad námi bdít jako pastýř nad svým stádem.*)
 Ev.: Jan 11,45–56

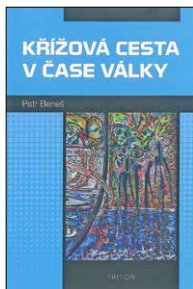
BREVIÁŘ PRO LAIKY

5. – 12. DUBNA 2025

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 6. 4.		PO 7. 4.		ÚT 8. 4.		ST 9. 4.		ČT 10. 4.		PÁ 11. 4.		SO 12. 4.	
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301
Antifony	387	433	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	388	434	392	438	395	442	399	446	402	450	406	454	409	458
Antifona k Zach. kantiku	388	434	392	439	395	443	399	446	402	450	406	454	409	458
Prosby	388	434	392	439	395	443	399	447	403	450	406	455	410	459
Závěrečná modlitba	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	410	459
Modlitba během dne:														
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	389	435	393	440	396	444	400	448	403	451	407	455	410	460
Závěrečná modlitba	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	410	459
Nešpory:														
SO 5. 4.														
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	269	299	268	298
Antifony	386	432	390	436	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	386	432	390	437	394	441	397	445	401	449	405	453	408	457
Ant. ke kant. P. M.	387	433	391	437	394	441	398	445	401	449	405	453	408	457
Prosby	387	433	391	437	394	441	398	445	401	449	405	453	408	457
Záv. modlitba	389	435	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

KŘÍŽOVÉ CESTY

KŘÍŽOVÁ CESTA V ČASE VÁLKY

Petr Beneš

Po staletí křesťané rozjímají nad utrpením Spasitele. A v každé době se do jejich modliteb promítají aktuální události. Redemptorista P. Petr Beneš ve svých úvahách nad jednotlivými zastaveními křížové cesty propojuje poslední chvíle Ježíšova pozemského života s utrpením lidí zasažených válkou. Každého z nás konfrontuje s postoji, které druhým ubližují, zároveň však také ukazuje na způsoby, jimiž můžeme druhým jejich trápení ulehčit.

Stanislav Juhaňák - Triton
Brož., 110x165 mm, 48 stran, 99 Kč

KŘÍŽOVÁ CESTA

Petr Beneš

Tato publikace je plodem spolupráce, do které se během let postupně zapojilo více lidí. Na začátku byl v roce 2015 podnět k obnově křížové cesty v kostele Povýšení svatého Kříže v Praze-Kolodějích. To se povedlo s využitím moderní techniky: obrazy, přesněji tištěné litografie, byly profesionálně převedeny do digitální podoby.

Když propukla pandemie covid-19 a nebylo možné konat křížovou cestu v kostele, mohli věřící obrazy vidět alespoň na farním webu. K rozjímání jim už tehdy napomáhal text, kte-

rý sestavil Petr Beneš – vinohradský kaplan, redemptorista a vyhledávaný exercitátor. Publikace přináší možnost nejen zblízka obdivovat krásné rytiny, ale hlavně se křížovou cestu modlit.

Stanislav Juhaňák - Triton
Brož., 295x205 mm, 32 stran, 99 Kč

JEHO RÁNY NÁS UZDRAVILY

• **KŘÍŽOVÁ CESTA**

Vojtěch Kodet • Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková

Meditace nad jednotlivými zastaveními křížové cesty.

Karmelitánské nakladatelství • Třetí vydání
Brož., 90x200 mm, 56 stran, 99 Kč

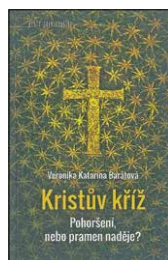

O KRISTOVĚ KŘÍŽI

KRISTŮV KŘÍŽ, POHORŠENÍ, NEBO PRAMEN NADĚJE?

Veronika Katarína Barátová

Ze slovenštiny přeložila Františka Böhmová
Redakce *Kateřina Lachmanová*

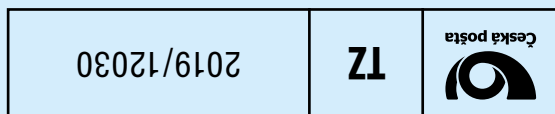

Je Kristův kříž pohoršením, nebo zjevním hluboké Boží lásky a z ní tryskající naděje? Dá se vůbec věřit Bohu, který vydá vlastního Syna na smrt? A jak vlastně rozumět této „spasitelné smrti“? Mějme odvahu ponořit se do tajemství Kříže, přejít od pohoršení, jímž je Kristův kříž pro svět, k objevení bezdenné hlubiny lásky a z ní tryskající naděje pro všechny lidi. Objevíme tak tajemství smrti a vzkříšení v našich vlastních životech...

Paulínky • Brož., 115x175 mm, 112 stran, 199 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.